

SHORT STORY

De Culinaire Kut

LIBERTY BIESMA

De Culinaire Kut

“Je hebt uiteindelijk je begeerte lief en niet het begeerde.”

Friedrich Nietzsche

Ritmisch tikt de kunstenaar tegen haar kristallen wijnglas. Ik luister in afwachting, maar ben de indrukken nog aan het verwerken als ik de galerie met ruim zeshonderd unieke gipsafdrukken aan de muur tot me door laat dringen. Hoe heeft ze het voor elkaar gekregen dat al die vrouwen een afdruk van hun vulva lieten maken. Allemaal zijn ze anders. De kleuren, vormen, behaard, kort of kaal. Stiekem windt de gedachte me op dat ik hier ook tussen hang. Op ooghoogte nog wel. De tienduizendste bezoeker was de reden voor dit culinaire feest. Al die bezoekers hebben mijn intieme delen kunnen zien, zelfs aanraken, al staan er duidelijk bordjes dat het niet is toegestaan de vulva's te betasten. Likken misschien? Ik heb er al een paar gezien waar ik graag een keer met mijn tong overheen zou willen strelen. “Mozambique, Raquel 33”, bijvoorbeeld. Of “België, Femke 28.” Het idee dat anderen zo ook naar mijn afdruk kunnen kijken jaagt mijn libido naar het plafond. Het vocht loopt bijna mijn lippen uit, en niet alleen bij mijn mond.

‘Dames en heren, gewaardeerde bezoekers, lieve vrienden.’ Aida. Seksuoloog, fotografe, maar bovenal een spontane hippie met liefde voor vrouwen en zwierige rokken, dunne topjes en een afkeer voor ondergoed. Ze zwaait met het lepeltje in haar hand als een dirigent die een requiem start. ‘Mijn hart juicht bij het succes van dit unieke project, waar vrouwen van over de hele wereld hebben meegewerkt aan het bewustzijn dat ieder persoon uniek is. Vrouwen van alle leeftijden, van iedere afkomst hebben samen met mij gelachen, hun tranen laten vloeien en onzekerheden overwonnen door samen met mij het taboe te doorbreken dat je moet voldoen aan een ideaalbeeld.’

Haar woorden brengen me terug naar het moment dat ik met mijn benen wijd in de stoel zat en de kwast met het vloeibare rubber mijn zachte huid streelde. Het was spannend, eng en fantastisch in één. Een kwartier stilzitten, waarna de kunstenaar de mal zachtjes van mij af pelde en hem vulde met vloeibaar gips. Ik kreeg ook een afgietsel mee en heb mijn schaamteloze sculptuur een plekje in mijn prijzenkast voor atletiek gegeven.

‘Ik wil iedereen die heeft meegewerkt aan deze expositie, dit geweldige project, bedanken vanuit het diepst van mijn hart.’ Ze zet haar glas neer, legt het lepeltje op de tafel en vouwt haar handen samen in een symbool van dank en eerbied.

‘Met veel plezier en respect voor jullie allemaal gaan we nu genieten van een culinair kunstwerk.’

Een groep kelners in keurig witte kleding loopt statig de expositieruimte binnen en serveert iedereen een groot bord met een glimmende zilveren stolp erboven. Ze blijven ieder bij een uitgenodigde staan en zodra alle borden op tafel staan nemen ze de koepels er af.

Nieuwsgierige blikken verkennen de keurig gestileerde lekkernijen. Ingesneden zalmotten, witvis, mosselen, gedecoreerde escargots, kaviaar en alles afgewerkt met geraspte groenten, ijsbergsla en reepjes zeewier. Alles is in elkaar verwerkt als een culinaire orgie van ovulerende zeevruchten. Vluchtige blikken zoeken elkaar zonder op te kijken. Ik ben niet de enige die seks op tafel zie.

Er wordt een serveerwagen binnengereden met hierop twee enorme zilveren plateaus. Het eerste hoofdgerecht wordt onthuld. Een gemeenschappelijk ‘oh,’ vult de ruimte waarna die overgaat in stilte, zacht gevolgd door fluisterende stemmen. Gesperde ogen kijken vol ongeloof naar de dampende schalen. Grote stukken verticaal opengesneden rosbief, gevuld met gedrapeerde plakjes carpaccio en een glinsterende zilverui die als een parel tussen het zachte vlees afsteekt, worden door een kelner vanuit het midden zorgvuldig overgoten met traag druipende honing-dillesaus.

Iemand fluistert. ‘Het lijkt wel een...’

‘Ssst ...’

Een tweede cloche wordt opgetild. Een nauwkeurig opgebouwde piramide van gekookte en opengewerkte oesters trekt ieders aandacht. De oesters zijn kleurrijk gekruid, omringd met dunne rafels zeewier en glimmen van een dun laagje glanzende saus. De aanblik doet me denken aan afdruk nummer een van dit project. De artiest zelf.

Ik kijk haar even aan. Haar ogen reageren en ze lacht me toe. Ik hef mijn glas witte wijn, ‘proost.’ We begrijpen elkaar.